

Fűben

*Munkába, könyvekbe fáradtan, törtetésbe,
évezredes végső igazságokat ismerve fel,
lelkedről ólmos rabláncokat téptél le,
eldőlve a hajlongó fűbe kimerülten.*

*Arcodra apró szürke muslicák szálltak,
mászkáltak testeden a bogarak és hangyák,
s láttad napfényben az ezüstös ökörmályat,
mint különösen, fennen lengő antennát.*

*És csak úgy, véletlen fölnéztél az égre
a vadzab közül, mi vékony kalászat hányta,
s azt kérdezted: miért hát mindaz, mivégre,
mit egyre hajszolsz, mi erődöt fölzabálja?*

*A szépség, sajna, nélküled is van s volt,
többé semmit sem vár már el tetőled,
a fűben, ami fölött csalogány dala csattog,
aszott szál vagy a végtelen időben.*

KISS BENEDEK fordításai

EKATERINA JOSZIFOVA

Augusztus van s átjár a szerelem

*Szárazság-kádbán a mező
Hasztalan pereg csillagok magja le
Szeptember jön átjár a szerelem
Azt mondtam úrnője vagyok magamnak
s mint kutya sündörög a vágy körülöttem.
Most együtt tápláljuk a tüzet,
bátor szemű szerelmem.
A nagy szárazság tűzhelyünk.
Október jön lobognak a dombok*

Körök

*Belülről csak belülről
taszítás repülés térözön
S az idő egyáltalán nem
az utolsó börtön*

A forrás

*Édes sírás szakadatlan, édes verejtékcsepp szakadatlan
a föld mélységes bőréből,
nedv szakadatlan.*

*Hemzsegő fűvek sündörögnek körülötted,
visszfények és nyakigláb bogarak
tündöklő és kurta hártáydon.*

*Meder mélyesztve alább –
nappal a nyájaknak,
éjjel nem tudni kinek.*

*Nappal lepkék és méhek,
sulyokkal asszony,
felbőjtajtékok.*

*Az ének
mint az érverés –
névtelen.*

*A víznek majd lesz neve,
de te nevenincs maradsz,
legelső dalos.*

*Amikor ladikok és vízbefúltak úsznak,
az ének más.
S más a való.*

Nyílott a külső ajtó

*Nyílott a külső ajtó és...
Semmi sem nyílott, senki se jött,
nem jön, nem ígér semmit,
mi van velem,
semmi jel számomra, mintha gyerek
lennék, kivel senki sem kíván játszani,
Kemény hitre van szükség, mondják,
konok meggyőződésre
(itt a helye a teknősbékának,
páncélján utaztam egy nyáron,
vitt csak előre, mintha nem is érezne engem,
rendületlen,
teknőc-sebességével).
Meg kellett volna tán dicsérem valakit,
van is miért,
mennyi nép s mindenkinek
van neve s mi mindene még,
lelke is az ittre s másik későbbre.
És hogy mindenki külön meghívatott.
S hogy ez rám is vonatkoznék.
Most pedig fel kell álljak becsuknom
azt a zárjatört ajtót.*

Műterem

*Gyúrom az agyagot
(Konsztantin Pavlov)*

*A testekről van szó
(a másikra még van idő):
sok ünneppel vagyunk adósaik,
s a türelem fizetségével,
sok hétköznapossal adósaink,
s a szolgaság fizetségével,
hadd éljenek kicsit még,
messziről nézzük csak őket,
lassan lélegző sziklák,*

*vagy érő beton legalább,
nedves agyag illatával
ismeretlen lakók számára
épület város menedék.*

Szoba emléke

*A tető könyvekből.
Szétizegtek, megsárgultak,
csöpög a víz be közöttük.*

*Virágtapétás falak,
függöny helyett – pelenkapára.
Felkortyolták az édes párát a kapzsi virágok.*

*Az ifjúság nyugtat, mint a macska:
te simogatod,
ő szikrát vet.*

SZONDI GYÖRGY fordításai

Életrajzi jegyzetek:

ALIPIEV, PETAR (1930, Boszilkovci) 1979-ig a várnai G. Bakalov Kiadó vezetője, majd a fordítók várnai egyesületének titkára. 1988-ban Petőfi fordításai jelentek meg, 1994-ben bolgár költői antológiát adott ki.

HRISZTOV, BORISZ (1945, Krapec) Volt tanár, újságíró, 1992-től a Feniksz c. folyóirat munkatársa. Lírai hangvételű prózát is ír, játék-, dokumentum- és rajzfilmekhez készít forgatókönyvet.

JOSZIFOVA, EKATERINA (1941, Kjusztendil) Pedagógusként, dramaturgként is dolgozott. 1981-től a Sztruma c. almanach szerkesztője. Gyermekverseket is ír.

PAVLOV, KONSZTANTIN (1933, Vitosko) Volt szerkesztő, filmgyári tanácsadó. 1992-ben a párizsi Nemzetközi Akadémia költői díját kapta.